

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 12 september 2005

Naamlijst

van de leden van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 12 september 2005

mr. B. Staal, *voorzitter*

L.C.A.W. Graafhuis, *griffier*

R. van Benthem, Zeist

dr. R. Bisschop, Veenendaal

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal

A.J. van Bokkem, Amersfoort

drs. W.J. Bos, Oud Zuilen

mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort

ir. D.J. van den Burg, Utrecht

J.L.M.M. Damen, Leersum

mevr. drs. M.C. Das, Utrecht

mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk

mevr. L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen

drs. A.J. Ditewig, Bilthoven

mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden

mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik

mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen

drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht

M. van de Groep, Bunschoten

H. Hooijer, Amersfoort

E. Jongsma, Kamerik

mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes

mevr. I. van de Kamp, Amersfoort

mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal

F. Killi, Amersfoort

S.J. Klarenbeek, Soesterberg

H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein

J.F.M. Kloppenborg, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht

J. Konijnenbelt, Leusden

drs. J.A.J. Konings, Vleuten

mevr. J.C. Kramer, Bunschoten

C.J. van Kranenburg, Driebergen

mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein

M.F. van Leeuwen, Maartensdijk

dr. B. Levering, Montfoort

mr. A.G. van Malenstein, Maarn

drs. A. Najib, Utrecht

mevr. H. Nap, Veenendaal

W. de Niet, Zeist

drs. B. Nugteren, Utrecht

mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort

drs. J.H.A. van Oostrum, Houten

drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht

drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

P.C. Pollmann, Doorn

G.M. Putters, Soestdijk

E.M.M. Rateland, Woerden

mevr. A.H. Raven, Utrecht

mr. J.G.M. Reerink, Zeist

mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht

drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist

J.L.N. Schreurs, Utrecht

P.Seldenrijk, Eemnes

mr. J.J.J. Streefland, Utrecht

S.D. Swane, Maarssen

mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht

drs. R. Vis, Amersfoort

mevr. J. Vonk-Vedder, Abcoude

F.J. Vos, Werkhoven

R.E. de Vries, Utrecht

L de Vries, Harmelen

ir. B.A. Witteman, Kockengen

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 12 september 2005

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
RUIMTE EN GROEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 31 mei 2005, dienst/sector REG/RWS, nummer PS2005REG02, inzake inzet middelen Stimuleringsfonds t.b.v. projecten stedelijke vernieuwing. Daartoe besloten	pag. 11	PS2005REG02
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 16 augustus 2005, dienst/sector REG/RER, nummer PS2005REG03, inzake wijziging van de Ontgrondingenverordening en de Verordening bescherming natuur en landschap inzake inspraak en vrijstelling. Daartoe besloten	pag. 11	PS2005REG03
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector REG/rso, nummer PS2005REG04, inzake Hart van de Heuvelrug: garantstelling hogere kosten ecoduct N237. Daartoe besloten	pag. 12 t/m 30	PS2005REG04
Amendement 1, ingediend door de fracties van ChristenUnie, CDA, PvdA en GL, inzake wijziging van besluit 1 van het ontwerpbesluit Hart van de Heuvelrug. Het amendement is ingetrokken.	pag. 18	
STATEN (provinciale)		
Ingekomen stukken	pag. 11	
Vragenhalfuurtje		
Initiatiefvoorstel tot het instellen van een ad-hoccommissie uit Provinciale Staten voor het houden van een onderzoek naar de achterblijvende woningbouwproductie in de provincie Utrecht. Daartoe besloten	pag. 30	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
ZORG, CULTUUR EN WELZIJN		
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector MEC/DMO, nummer PS2005ZCW06, inzake technische reparatie van de Tijdelijke woonzorgstimuleringsverordening provincie Utrecht 2003.</p> <p>Daartoe besloten</p>	pag. 11	PS2005ZCW06
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector MEC/DMO, nummer PS2005ZCW07, inzake de voortgang project leefbaarheid kleine kernen.</p> <p>Daartoe besloten</p>	pag. 11	PS2005ZCW07

Presentielijst

Vergadering 12 september 2005.

dr. R. Bisschop, Veenendaal
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
A.J. van Bokkem, Amersfoort
drs. W.J. Bos, Oud Zuilen
mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort
ir. D.J. van den Burg, Utrecht
mevr. drs. M.C. Das, Utrecht
mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen
mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen
drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht
M. van de Groep, Bunschoten
H. Hooijer, Amersfoort
E. Jongsma, Kamerik
mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes
mevr. I. van de Kamp, Amersfoort
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
F. Killi, Amersfoort
S.J. Klarenbeek, Soesterberg
H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
M. van der Kolk, Utrecht
J. Konijnenbelt, Leusden
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
C.J. van Kranenburg, Driebergen
mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort
drs. A. Najib, Utrecht
mevr. H. Nap, Veenendaal
W. de Niet, Zeist
drs. B. Nugteren, Utrecht
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort
drs. J.H.A. van Oostrum, Houten
drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht
mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
P.C. Pollmann, Doorn
G.M. Putters, Soestdijk

E.M.M. Rateland, Woerden
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. J.G.M. Reerink, Zeist
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist
J.L.N. Schreurs, Utrecht
P. Seldenrijk, Eemnes
mr. J.J.J. Streefland, Utrecht
S.D. Swane, Maarssen
mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht
drs. R. Vis, Amersfoort
mevr. J. Vonk-Vedder, Abcoude
F.J. Vos, Werkhoven
Drs. R.E. de Vries, Utrecht
L de Vries, Harmelen
ir. B.A. Witteman, Kockengen

Afwezig:

R. van Benthem, Zeist
J.L.M.M. Damen, Leersum
mr. A.G. van Malenstein, Maarn

Leden van Gedeputeerde Staten

J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
J. Binnenkamp, IJsselstein
mr. J.H. Ekkers, Vianen
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
dr. G. Mik, Utrecht

- Opening

De VOORZITTER: Ik open uw vergadering. Bericht van verhindering is ontvangen van de heren Van Malenstein, Damen en Van Benthem. Voor de orde van de agenda geef ik het woord aan de heer Bos.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het woordvoerdersoverleg, dat is ingesteld na de laatste bijeenkomst van de commissie REG, heeft een voorstel opgeleverd. Daarvoor verzoek ik u, voorzitter, de agenda aan te passen en aan het einde van de vergadering ruimte te maken om dat initiatiefvoorstel vanuit de woordvoerders aan de orde te kunnen stellen. De schriftelijke tekst van dat voorstel is straks beschikbaar.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat punt onder nummer 10 op de agenda te zetten van deze vergadering. Ik zie dat dit kennelijk de instemming van de Staten heeft. De agenda is aldus gewijzigd.

Ingekomen stukken

De VOORZITTER: De lijst van ingekomen stukken treft u aan in de bijlage. Hierbij zijn twee wijzigingen aangaande de afdoening.

Betreffende de brief van de gemeente Vlagtwedde is het voorstel dat die brief in procedure naar de commissie REG/ZCW wordt gebracht.

Wat de per e-mail binnengekomen brief betreft van de heer en mevrouw Van Baalen, is de vraag en tevens het voorstel over de afdoening van die brief de commissie te informeren.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening met inachtneming van de daarbij voorgestelde wijzigingen.

Vragenhalftuurtje

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

Vaststellen notulen van de vergadering van 27 juni 2005.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming stellen Provinciale Staten de notulen van de vergadering van 27 juni 2005 ongewijzigd vast.

De VOORZITTER: De heer Swane heeft een vraag naar aanleiding van de notulen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! In de vergadering van juni hebben wij de jaarrekening 2004 vastgesteld. Daarbij heeft de fractie van de SP veel kritiek uitgeoefend op de inzichtelijkheid van de jaarrekening. De fractie van de VVD heeft toen echter juist opgemerkt dat die jaarrekening steeds inzichtelijker wordt en dat de fractie de portefeuillehouder daarom ook complimenteerde. De VVD heeft de SP toen verweten dat zij aan het eind van de rit daarover nogal wat opmerkingen maakten. Als die partij dan zo goed weet hoe dat dan anders moet, zo hebben wij toen gezegd, laat die dan in de zomer, als wij allemaal weinig te doen hebben, een kaderstellende notitie maken over deze zaak, zodat de Staten hierover gezamenlijk kunnen discussiëren. Die notitie heeft de SP voor september toegezegd. Ik vraag mij af of die notitie er al is.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! De zomer is nog niet voorbij en evenmin de maand september. De Staten kunnen erop rekenen dat wij met een voorstel komen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn verheugd over dat vooruitzicht.

PS2005ZCW06

Technische reparatie van de tijdelijke woonzorgstimuleringsverordening.

PS2005ZCW07

Voortgang project leefbaarheid kleine kernen.

PS2005REG02

Inzet middelen Stimuleringsfonds t.b.v. projecten stedelijke vernieuwing.

PS2005REG03

Wijziging van de Ontgrondingenverordening en de Verordening bescherming natuur en landschap inzake inspraak en vrijstelling.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorstellen.

PS2005REG04

Hart van de Heuvelrug; garantstelling hogere kosten ecoduct N237.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In de laatste vergadering die voorafging aan de zomervakantie hebben wij als Staten bij de behandeling van Hart van de Heuvelrug groen licht gegeven voor de projecten Soest I en Zeist. Volgens het verslag van die vergadering was de CDA-inbreng: 'voor zover mogelijk heeft het college van GS geprobeerd de Staten inzicht te geven in de deelprojecten'. Wij zien ook wel dat het erg moeilijk is om alle obstakels nu al te tackelen. Omdat Hart van de Heuvelrug een goed project is, vinden wij dat dit een goede kans moet krijgen en daarom hebben wij toch de sprong in het diepe gewaagd. Mocht het zo zijn, zo hebben wij toen opgemerkt, dat er zaken zijn die anders verlopen dan wij beoogd hebben – bestemming, tijd, financiën, organisatie – dan eisen wij dat Provinciale Staten daarvan op de hoogte worden gesteld. Daarover kunnen de Staten dan besluiten nemen zodat Gedeputeerde Staten verder kunnen gaan. Dat was de inbreng van het CDA vlak voor de vakantie van dit jaar.

En nu staan wij hier: de eerste vergadering na de zomervakantie. De eerste financiële tegenvaller is al bekend. Naar schatting komen we € 5.300.000 tekort voor een ecoduct. Uit onderzoeken blijkt dat de voordelige versie van € 16.700.000 onvoldoende zal functioneren en daarom kiest het college voor de uitgebreidere en duurderde versie. Let wel: 35% duurder. De voorwaarde is dat er wordt gestreefd naar dekking vanuit komende clusters en/of andere ontwikkelingen in de regio, bijvoorbeeld vliegveld Soesterberg. Wij hebben daarover nogal wat vragen.

Voorafgaand aan de vorige Statenvergadering over Hart van de Heuvelrug heeft het CDA met nadruk naar de deugdelijkheid van de cijfers gevraagd. Hoe is het nu mogelijk dat wij op zo'n korte termijn al zo'n enorme financiële tegenvaller krijgen? Had de gedeputeerde niet eerder aan de bel kunnen trekken? Het college heeft een kopie van de brief over dit onderwerp van 31 mei aan de gemeente Soest aan de commissie willen sturen. Dat stuk is echter niet bij alle commissieleden aangekomen; daar zullen wij het later nog wel over

hebben als het functioneren van de commissie aan de orde is.

Wij stellen de volgende vragen. Dacht gedeputeerde Ekkers dat die brief afdoende informatie bevatte voor de commissie? Vond hij het niet vreemd dat er geen reacties op kwamen? Ging er toen bij hem geen belletje rinkelen? Daarnaast vroegen wij ons af waarom er in de bijeenkomst van 6 juni over Hart van de Heuvelrug niet is stilgestaan bij die brief aan de gemeente Soest die toen al een week oud was.

Onze belangrijkste vraag op dit moment is echter dat wij van het college een betere onderbouwing willen krijgen over het terugverdienen van deze extra kosten. Het college vermeldt weliswaar dat dit wellicht uit andere clusters kan komen en als dat niet uit de overige, positieve clusters terugverdiend kan worden, dan hebben wij altijd vliegveld Soesterberg nog.

Daar zitten wij nu mee. Wij willen dat gedeputeerde Ekkers alles op alles zet om eventuele clusters met positieve saldi over te hevelen naar verlieslijdende clusters, in plaats van te investeren in kwaliteitsverbetering van clusters met een positief saldo. Met andere woorden: is het college bereid een positief saldo van cluster Zeist bijvoorbeeld, over te dragen naar, bijvoorbeeld, cluster Soest? Het CDA wil ervan op aan kunnen dat die clusters ook financieel in evenwicht worden gehouden zonder dat wij ons volledig zullen moeten overgeven aan de ontwikkelingen op vliegveld Soesterberg. Niet omdat wij daar geen ontwikkelingen willen, maar simpelweg omdat wij ons nu nog niet met handen en voeten willen binden aan de optie die het meeste geld zal opbrengen. Ook hierover wil het CDA graag een reactie van gedeputeerde Ekkers.

Dan nog het volgende. Afgelopen weekend kwam ik op internet de publicaties van Alterra tegen. Ik zag dat er net een rapport is uitgekomen onder de titel 'Het uitgekiend ontwerp voor ecoduct-Soesterberg'. Dat is op 16 augustus 2005 gepubliceerd. Daarin staat het een en ander over het te verwachten gebruik door de doelsoorten en over aanbevelingen voor ontwerp en inrichting. Toen kwam de vraag bij mij naar boven welke extra kosten dit met zich mee zal brengen. Staat het ecoduct nu volledig in de steigers of kunnen wij

nog meer onderzoeken met bijbehorende adviezen verwachten? En staan wij hier binnenkort dan opnieuw?

Wij zijn erg benieuwd naar de antwoorden van gedeputeerde Ekkers. Wij dagen hem graag uit in zijn beantwoording hooguit één keer te verklaren dat dit nu eenmaal ontwikkelingsplanologie is.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Voor de zomervakantie stonden wij hier kraaiend van plezier. Wij vonden dit een mooi project en wij zouden ervan gaan genieten. Een beveling brengt echter wel eens pijn met zich mee. Dat is ook hierbij het geval. Ik sta hier enigszins gemankeerd. Gedeputeerde Ekkers heeft in de laatstgehouden commissievergadering toegezegd ons schriftelijk nadere informatie te verschaffen over de opbrengsten van het toegevoegde bedrijventerrein Soesterberg-Noord. Wij hebben die nadere informatie niet ontvangen. Voor de financiering van ecoducten zijn extra opbrengsten van een dergelijk bedrijventerrein zeer relevant. Over ecoducten gesproken: gedeputeerde Lokker heeft overigens al in de vorige vergadering toegezegd ons nadere informatie te geven over de volgorde van de ecoducten. Dat betekent dat het college twee keer een toezegging niet is nagekomen. Wij betreuren dat ten zeerste. Dat maakt de behandeling van dit voorstel tevens een stuk lastiger.

In juli koos het college voor de oorspronkelijke variant, zoals die is beschreven in de brief aan het college van de gemeente Soest. Dat heeft de heer Ekkers in de commissie REG verteld. Als het college echter in juli al heeft gekozen, waarom kan er dan in mei al een brief naar Soest gaan, waarin die keuze al definitief vermeld staat. 'Onder voorbehoud van instemming van de Staten', zo staat erbij.

Dat zijn dan onze procedurele opmerkingen.

Als ik kijk naar de inhoudelijke kant van de zaak, verwijs ik naar wat wij in de commissie hebben gezegd, namelijk dat wij een dergelijke vorm van taxatie niet in aanmerking vinden komen om een schoonheidsprijs te verwerven. Ik zeg dit dan zeer parlementair. Wat ons betreft mag het toch niet voorkomen dat een geraamd bedrag binnen zo'n korte spanne tijds met zoveel procenten wordt overschreden.

Het college zegt dat extra benodigde geld te willen

terugverdienen. In de commissie hebben wij echter het standpunt ingenomen dat dit niet betekent dat er onbelemmerd gebouwd kan gaan worden op andere plekken. De vraag of het met de baten van het vliegveld of van andere clusters terugverdiend moet worden, of zoals ik daarnet suggereerde uit de opbrengsten van een bedrijventerrein, willen wij nog graag in het midden laten. Voor ons is ontwikkelingsplanologie niet een planologie van het geven van een blanco cheque.

Er blijven voor ons twee hoofdthema's over. Het ene is dat er allerlei procedurele fouten zijn gemaakt. Dat brengt ons bij de vraag of de provincie dergelijke grootschalige projecten wel goed aankan en daarvoor wel goed is geëquipeerd. Het tweede punt is dat het college op deze punten de commissie en de Staten slecht heeft geïnformeerd. Wij zouden hierover actueler en duidelijker geïnformeerd willen worden. Daarbij denk ik aan het daarnet reeds genoemde Alterra-rapport dat wij allang hadden kunnen hebben. In de laatstgehouden vergadering van de commissie REG zijn de resultaten van het cluster I, Soest-zorgcluster, vertaald in een streekplantekst, zoals was afgesproken. Als daaraan dan een nieuw onderwerp wordt toegevoegd, bedrijventerrein Soesterberg-Noord, dan vinden dat dit in de toekomst apart geagendeerd en apart aan de commissie voorgelegd moet worden en niet als wijziging in het Statenstuk wordt vermeld zonder dat de commissie daarover heeft kunnen spreken.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De bouw van het ecoduct over de N237 is cruciaal om te komen tot de oostelijke groene corridor. De kosten voor realisatie en inrichting van de directe omgeving werden aanvankelijk geraamd op € 16.700.000. Thans blijkt echter dat die kosten aanzienlijk hoger zullen zijn: € 22.000.000. Dat is een kostentoename van 33%. Dat is een hoop geld meer. De VVD is dan ook geschrokken van de geraamde toename van de kosten voor dat ecoduct.

Het is bekend dat ontwikkelingsplanologie geen vak voor bange mensen is. Dat is ook in deze Staten regelmatig gezegd. Ontwikkelingsplanologie betekent namelijk dat men moet leren gaan met onzekerheden. Toch rijst de vraag in hoever wij nu zeker kunnen zijn dat de realisatie van het ecoduct niet leidt tot een nieuwe forse kostentoename.

Het voorstel is de dekking van de meerkosten voor € 5.300.000 te vinden in dekking uit de algemene middelen. Dat is vooral ingegeven omdat vanuit de clusterexploitatie Soest I op dit moment geen ruimte bestaat om de meerkosten van het ecoduct te dragen. De fractie van de VVD is hier niet gelukkig mee. In Hart van de Heuvelrug is namelijk afgesproken dat in het kader van rood-voor-groen eerst dekking gevonden dient te worden vanuit rood, voordat groen gefinancierd en daarmee ook gerealiseerd kan worden. Dat principe willen wij ook hierbij graag toegepast zien. Dus: geen financiering vanuit de algemene middelen, maar financiering vanuit rood-voor-groen. Als het nodige geld vervolgens niet gehaald kan worden uit de clusterexploitatie van Soest I, is het voor de VVD logisch dat er naar andere projecten of clusters wordt gekeken. Het mag immers niet zo zijn, dat het alleen maar gekoppeld kan worden aan de clusterexploitatie van Soest I. Wat ons betreft, dient er dan ook serieus en intensief gekeken te worden naar andere clusters van Hart van de Heuvelrug of naar een eventuele ontwikkeling van vliegbasis Soesterberg.

Ontwikkelingsplanologie is geen vak voor bange mensen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat het college van Gedeputeerde Staten de financiering weet te vinden vanuit een ander project. Dekking vanuit de algemene middelen is hierbij nu en in de toekomst niet aan de orde. Voor de fractie van de VVD speelt hierbij echter wel een belangrijke rol dat zij wil weten waar en op welke wijze die rood-voor-groen-financiering en -dekking plaatsvindt. De kosten van de aanleg van het ecoduct zijn bekend. Ook is het duidelijk dat het ecoduct er in deze vorm moet komen. Aan de andere kant is het ook op dit moment geenszins noodzakelijk om nu tot een totale dekking over te gaan en die te duiden, om de dooereenvoudige reden dat het ecoduct op dit moment helemaal niet gerealiseerd wordt. Tot het moment van realisatie hebben wij nog de tijd om een verantwoorde dekking te zoeken vanuit rood-voor-groen. Tussentijdse investeringen voor aankopen en voor het ecoduct, kunnen wat de VVD betreft dan ook gefinancierd worden vanuit de reeds beschikbare middelen dan wel uit de daarvoor gereserveerde middelen ten laste van het Stimuleringsfonds voor strategische aankopen.

Kortom: de VVD spreekt zich op dit moment uit tegen financiering uit de algemene middelen en wacht nadere voorstellen voor de rood-voor-groen-financiering af.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ook de fractie van GL is onaangenaam getroffen door de buitengewone kostenstijging van ruim 30%, terwijl wij met dit hele project nog net in de startblokken staan. Achteraf, als ik dan die brief van 30 mei aan het college van Soest lees, die ik overigens wel heb ontvangen, zie ik dit met heel andere ogen. Inderdaad wordt daarin gerefereerd aan een mogelijke kostenoverschrijding. Wisten Gedeputeerde Staten op dat moment al dat die overschrijding van deze orde zou zijn? Daarover had toch wel beter gecommuniceerd kunnen worden met de commissie.

De aanleg van dat ecoduct wordt dus duur. GL is echter niet voor goedkopere alternatieven die ook al zijn genoemd. Als wij zo'n project willen realiseren, dan moeten wij dat ook goed doen met een duurzame toekomstwaarde en moeten wij inzetten op een bepaalde kwaliteit. Dat betekent dat wij geen alternatieven moeten onderzoeken, waarbij terecht getwijfeld kan worden of de gewenste kwaliteit wel bereikt kan worden.

Onze fractie gaat akkoord met het voorstel dat de provincie zich hiervoor garant stelt. Betekent dat dan automatisch dat dit geheel via rood-voor-groen terugverdiend moet worden? Nee, vinden wij. Het kan wat ons betreft, maar het is geen dwingende eis. Ik heb begrepen dat dit ook het standpunt van het college is, gezien zijn uitlatingen van voor de vakantie. Voorop staat voor ons de voorwaarde dat er nettowinst voor het groen wordt geboekt en dat er twee ecologische corridors van voldoende kwaliteit worden gerealiseerd. Daarbij is het inderdaad essentieel dat wij bekijken wat er met name in het gebied van het vliegveld mogelijk is. De koppeling met Soesterberg vinden wij in die zin heel zinnig. Dat betekent echter niet dat het geld daarvoor automatisch uit de opbrengst van het rood moet komen. Het wordt wel duidelijk dat er een moment komt dat er nadere eisen, voorwaarden en kaders moeten worden gesteld lopende dit proces, zeker nu het vliegveld in dit opzicht in beeld komt. Het is ook goed dat daarvoor nu een werkkrediet is voorgesteld. Verder is het van groot belang, CDA en PvdA hebben dat al genoemd, dat

er zeer goed op wordt gelet dat de provincie niet altijd als de bijschuivende partij wordt gezien, maar dat zij ook wel in de winst kan delen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het is zeer jammer dat dit project op deze manier moet starten. Hart van de Heuvelrug is een ambitieus project, een voorbeeld van ontwikkelingsplanning, waarbij gestuurd wordt op hoofddoelen en waarbij van te voren niet te voorzien en te overzien valt waar de problemen zich kunnen voordoen en hoe ze moeten worden opgelost. Het is duidelijk dat er plussen en minnen zullen zijn en dat die verevend zullen worden, Zo mogelijk binnen een cluster en zonodig tussen clusters. Dat is nu uitgerekend bij het eerste project al aan de orde, en wel bij het al veelbesproken ecoduct bij Soest. In die zin past de oplossing die ons wordt voorgelegd binnen de systematiek van Hart van de Heuvelrug, namelijk: verevening binnen het cluster en zonodig tussen clusters. De ruimte die dit voorstel biedt, is, indien die verevening niet lukt zonodig als een verliespost voor de provincie te accepteren. Wij hopen dat dit niet zo ver hoeft te komen. Wij zullen er uiteindelijk wel mee kunnen leven vanwege het belang van het ecoduct.

Wat ons wel zorgen baart – en dat is van een andere orde – is de slechte start van de uitvoering van Hart van de Heuvelrug. Ontwikkelingsplanning vergt vertrouwen en dat wordt bevorderd door maximale transparantie. In dat opzicht is het wel erg wrang dat dit probleem nu ter tafel komt en dat de meerkosten niet zijn besproken op het moment waarop wij de clusterovereenkomsten Zeist en Soest aan de orde hadden rond de ondertekening, terwijl die informatie toen wel bekend was. Voor ons is dat een uitermate valse start. Het college heeft op dat punt volgens mij iets uit te leggen en zeker iets goed te maken.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de ChristenUnie is voorstander van de aanleg van het ecoduct, ook als dat meer kost dan wij oorspronkelijk hadden gedacht. Even zijdelings: de opmerkingen van het CDA en zeker die van de PvdA ter zake van toezeggingen, worden nadrukkelijk door ons gedeeld. Het verbaast ons dat niet in alle openheid wordt gesproken over budgetten die voor sommige van de betrokken partijen heel interessant zouden

zijn om te weten. Daarom vragen wij: waarom is er niet gekozen voor een vertrouwelijke behandeling van dit voorstel of eerder in de commissie? Of is de zaak reeds uitonderhandeld en weet het college al wat we kwijt zullen zijn? Waarom wordt dat dan niet gewoon gemeld?

Een voor mij belangrijker punt is de laatste zin van het eerste punt van het dictum: 'Dit onder de nadrukkelijke voorwaarde dat gestreefd wordt naar dekking vanuit de komende clusters en/of andere ontwikkelingen in de regio, zoals bijvoorbeeld de vliegbasis Soesterberg'. Deze zin baart ons grote zorgen. De gedeputeerde heeft immers in de laatste gehouden vergadering gemeld op het volgende inmiddels beruchte artikel 15 in de clusterovereenkomst, sprekend over het uiteindelijk tekort op alle clusters: 'Wij zouden ook kunnen stellen dat wij een tekort van bijvoorbeeld € 2.000.000 liever accepteren, in welke verdeling dan ook te realiseren, dan dat er meer rode locaties worden gebouwd.' En iets later, in hetzelfde verband: 'Dat is een volstrekt vrije keuze, die op dat moment wordt gemaakt en die niet nu als een soort dwingend automatisme wordt neergelegd'. Wij vragen het college daarom: wat is het nu, wordt er in de toekomst in de openheid gediscussieerd over een oplossing van een eventueel tekort, of wordt er keihard gestreefd naar dekking vanuit de komende clusters en/of andere ontwikkelingen in de regio? Als er sprake is van een vrije keuze, tot stand gekomen na een discussie met de Staten, stellen wij het college voor de laatste zin in besluitpunt 1 in zijn geheel te laten vervallen.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! In de commissievergadering heb ik nog wat aarzeling vertolkt met de vraag of dit wel de beste oplossing is die er op dit moment voorligt. Daarop hebben wij nog wat informatie gekregen en zelf heb ik daarover nog wat dingen kunnen terugvinden. Hoewel het altijd pijnlijk is te moeten constateren dat wij op zo'n moment bij een dergelijk project zo'n grote kostenstijging voor de kiezen krijgen, dan moeten wij toch de vraag blijven stellen of dit de beste oplossing is. Met enige aarzeling zijn wij inmiddels tot het antwoord gekomen dat het volgens ons de beste oplossing is. Het is niet zozeer het maximum als wel het optimum daar die corridor te realiseren.

Wij stemmen dus in met het voorstel. Waar het

gaat om de intentie om de extra uitgave van €300.000 uit andere clusters zo gezegd terug te verdienen, heeft ook dat onze instemming. Wij zijn echter wel zeer nieuwsgierig naar het antwoord van collega Doornenbal op de laatste vraag die zij heeft gesteld, maar op zichzelf stemmen wij in met de garantstelling. Wij hopen en verwachten dat het bij een garantstelling zal kunnen blijven.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Doornenbal heeft mij te verstaan gegeven dat ik maar één keer wat over de ontwikkelingsplanologie mag zeggen. Nu, vooruit dan maar en heel kort, anders gaan wij onszelf herhalen. Ontwikkelingsplanologie is niet het geven van blanco cheques. Het is echter wel ervoor zorgen dat de zaken waarmee wij bezig zijn op een gegeven moment ook ronddraaien. Met andere woorden: als wij één project hebben in de provincie, is dat overzienbaar. Als wij aan ontwikkelingsplanologie doen, zeker in het kader van Hart van de Heuvelrug en ik neem daar even voor het gemak Soesterberg bij, dan hebben wij het straks over heel veel projecten. Tussen al die projecten kunnen zich dus tal van moeilijkheden voordoen. Dan is de vraag hoe wij daarmee omgaan. In dit geval is dat: houd er rekening mee en zorg ervoor dat wij in wezen gaan verevenen. Daar komt dat op neer. En kunnen er dan allerlei veranderingen optreden? Ongetwijfeld. Maar wij moeten daar wel heel zakelijk mee omgaan. Wat doen wij bijvoorbeeld als er straks op de Richelleweg de korenwolf blijkt te zitten? Dan hebben wij een probleem. En zo zijn er nog veel meer problemen te bedenken. Als wij echter alle problemen van tevoren gaan bedenken, dan komen wij niet aan de oplossing ervan toe. Wij kunnen dus ook stellen dat wij gewoon aan de slag gaan, wetende dat er zich allerlei zaken kunnen voordoen die wij nu nog niet kunnen voorzien en laten wij daarnaar handelen. Dan is er de vraag: had het voorzien kunnen worden dat dit bedrag aan de lage kant was? Ja, ik denk achteraf van wel. Als wij kijken naar het feit dat er slechts een geveltaxatie is uitgevoerd – dat geldt overigens voor alle projecten die wij hebben – dan houdt zo'n geveltaxatie niet veel meer in dan vast te stellen om hoeveel m² grond en hoeveel m³ inhoud van een gebouw het gaat en hoeveel dat dan mag gaan kosten. Als wij praten over het verplaatsten van een bedrijf dan hebben wij te maken met verplaat-

singskosten die natuurlijk veel hoger zijn. Op enig moment kwam dus naar boven dat wij daar eens goed naar moesten kijken. Reeds in mei is er al in verschillende secties gesproken over de vraag wat daaruit zou kunnen komen. Dat was toen nog niet bekend, omdat het rapport van Arcadis op 1 juni verscheen. Op uitdrukkelijk verzoek van de partners in Hart van de Heuvelrug, heeft het college van GS een dag ervoor een besluit genomen. Dat is de commissie een week later door middel van een afschrift van de brief aan de gemeente Soest en door het rapport van Arcadis medegedeeld. De Staten waren daarvan dus op de hoogte op het moment waarop wij daarover in de Staten spraken over de clustercontracten.

Zouden dit soort zaken zich vaker kunnen voordoen? Ja, dat kan. Dat houdt echter ook een opdracht aan onszelf in. Een opdracht om heel transparant te zijn. Ik kan het de Staten immers niet kwalijk nemen dat zij erbij willen zijn. Zij hebben er immers recht op. Zeker, in het verleden is dat niet altijd goed gegaan. Daar moeten wij dus alert op zijn.

Het is voorts ook belangrijk te weten hoe wij die tegenvallers zullen opvangen. Dus deze tegenvaller, maar er zullen zich ongetwijfeld nog andere tegenvallers voordoen. Dan is de volgorde als volgt: eerst kijken wij of wij in het cluster zelf zaken kunnen verevenen. Met andere woorden: we gaan wat meer doen of gaan iets minder doen op een ander punt. In elk geval zullen wij proberen zo'n cluster op nul te laten uitkomen. Als dat niet lukt, dan kunnen we putten uit clusters die positief uitkomen om andere clusters, die ondanks alle pogingen met een negatieve uitkomst zitten, te verevenen. Vervolgens blijft dan de vraag: en als dát niet lukt? Wij hebben in dit gedeelte van onze provincie te maken met een ontwikkeling die er niet om liegt. Wij weten allemaal dat vliegbasis Soesterberg geen deel uitmaakt van Hart van de Heuvelrug. Wij weten eveneens allemaal dat wij in gesprek zijn met de staatssecretaris om te bekijken welke delen van het defensiegebied aan de provincie overgedragen kunnen worden. Dat biedt heel veel mogelijkheden om ook in dat kader te gaan verevenen.

In antwoord op de vraag van de heer Van Kranenburg of ons streven er dan op gericht is om keihard te streven naar een dekking, zeg ik: ja. En dat antwoord zal ook ja zijn op de vraag of

wij dan nog wel een vrije keuze hebben. Het gaat er immers om dat wij streven naar verevening en dat wij ernaar streven om op nul uit te komen. Veronderstel nu eens, dat wij helemaal aan het einde € 2.000.000 tekortkomen en de Staten stellen dan vanuit hun verantwoordelijkheid dat zij dat bedrag ervoor over hebben omdat hetgeen het moet opbrengen zó slecht is. Dat is dan een vrije keuze om dat wel of niet te doen. Ik ervaar mijn opdracht echter zo, dat ik zal proberen het maximale eruit te halen in de zin van: geen ongedekte cheques achterlaten. Als de Staten uiteindelijk iets anders kiezen, dan is dat hun verantwoordelijkheid. Mijn opdracht is echter ervoor te zorgen dat deze zaken zakelijk worden aangepakt.

Dat betekent dus ook dat wij moeten proberen de opbrengsten in de verschillende clusters te maximaliseren, uiteraard met behoud van kwaliteit. Daarbij moeten wij tevens bekijken of wij bepaalde kosten kunnen minimaliseren. Dat hebben wij geprobeerd in het kader van het econduct, waar wij naar een aantal varianten gekeken hebben die minder zouden kosten. Die bleken echter iets op te leveren waarvan het college op 31 mei unaniem vond dat wij dat niet moeten willen. Dan moeten wij maar voor lief nemen dat zo'n econduct meer gaat kosten met de nadrukkelijke voorwaarde die meerdere kosten terug te verdienen in de ontwikkelingen binnen het geheel van Hart van de Heuvelrug, inclusief de vliegbasis.

De heer Reerink heeft gevraagd of de provincie zo'n ontwikkeling eigenlijk wel aankan. Nee, de ontwikkeling van de hele Heuvelrug inclusief Soesterberg, kan de provincie niet alleen aan. Wij moeten in de toekomst dus streven naar andere vormen van samenwerking, die ook garanderen dat er een bedrijfsmatiger aanpak kan worden gerealiseerd. Het spijt mij dat de vraag die de heer Reerink in de commissie heeft gesteld niet is beantwoord. Dat had natuurlijk wel moeten. Dat gebeurt echter alsnog. Als dat met zich meebrengt dat er geld wordt verdiend, dan kan dat natuurlijk gebruikt worden voor de vereveningen in de cluster, tussen clusters of hoe dan ook. Dat brengt dan met zich mee dat wij het geld dat wij niet nodig hebben, niet ten laste hoeven te brengen van de algemene dienst. Geld uit de algemene dienst is voor mij dus niets anders dan geleend geld, omdat wij op dit moment nog geen dekking voor die kosten hebben. Wel hebben wij de opdracht om te

zorgen dat op een andere manier geld verdiend gaat worden. Mijn opdracht is dus de Staten te vragen dit geld uit de algemene dienst uit te lenen om dit project te kunnen realiseren en dat het vervolgens teruggestort wordt. Het betreft dus een zaak van voorfinanciering.

De heer Van den Burg merkte op dat het essentieel is dat het econduct gerealiseerd wordt en dat het geld ervoor uit allerlei fondsen gehaald kan worden. Ja, dat kan. Het college heeft gesteld na zijn besluitvorming van 31 mei dat er gekozen wordt voor die maximale variant in plaats van de uitgekende variant. De gemeente Soest hebben wij gemeld dat wij daarvoor kiezen onder voorbehoud van goedkeuring door de Staten. Dat is nu aan de orde. Nu kunnen de Staten zeggen het wel of niet eens te zijn met de keuze die het college op 31 mei heeft gemaakt, of dat men het wel eens is met die keuze maar dat de financiële kant op een andere dan de voorgestelde wijze geregeld moet worden. Dat kan ook. Ik constateer echter hier dat er in de Staten overeenstemming is dat het econduct er op deze wijze moet komen. Het gaat er dan in wezen om hoe de meerkosten terugverdiend kunnen worden, óf dat die niet terugverdiend hoeven te worden. Dat laatste is ook een keuze. Dan wordt daarmee in wezen gesteld dat dit geld maar door de Staten gefourneerd moet worden. Ik wil de Staten er wel voor waarschuwen dat als de Staten dat hier doen, zij dit hierna nog vele malen voor hun kiezen krijgen. Ik kan mij zomaar voorstellen dat in de loop van dit proces er zich nog wel enige tegenvallers zullen manifesteren. Als dan nu wordt besloten daarvoor geld uit de algemene middelen beschikbaar te stellen en dat dan maar zo te laten, dan is dat een ongedekte cheque die ik niet graag wil hebben. Naar mijn smaak gaan wij dan naar een situatie die niets te maken heeft met ontwikkelingsplanologie, maar alles met het subsidiëren van allerlei ontwikkelingen. Dat lijkt mij niet de goede term daarvoor.

Mevrouw Dekker heeft nog gesproken over transparantie. Ik ben het absoluut met haar eens. Ik eerder al gezegd dat zaken niet altijd goed zijn verlopen in het verleden. Wij hebben aanstaande woensdag overleg met de staatssecretaris. Juist om die transparantie te krijgen, hebben wij gezegd dat wij woensdagavond al de commissie van zowel

Soest, Zeist als van de Staten zullen informeren over datgene wat wij die dag hebben bereikt bij de staatssecretaris.

De VOORZITTER: Zijn er Statenleden die behoefte hebben aan een tweede termijn?

Mevrouw DOORNENBAL: Mijnheer de voorzitter! Wij verzoeken om een schorsing van ongeveer een kwartier.

De VOORZITTER: Dat kan. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 14.43 uur – 15.03 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Mevrouw Doornenbal heeft om een schorsing gevraagd; zij heeft het woord.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Van Kranenburg wil graag eerst een amendement aanmelden en dat even doornemen, zodat wij dat straks gewoon kunnen meenemen.

De VOORZITTER: Als de Staten daarmee kunnen instemmen, doen wij dat. Het woord is aan de heer Van Kranenburg.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Namens de fracties van GL, ChristenUnie, CDA en PvdA dien ik het volgende amendement in.

Amendement A1 (ChristenUnie, CDA, PvdA, GL)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 12 september 2005; ter behandeling van ontwerpbesluit Hart van de Heuvelrug, garantstelling hogere kosten ecoduct N237;

*besluiten:
het voorgelegde besluit te wijzigen door de laatste zin onder punt 1 van het besluit te schrappen.*

*Toelichting:
Deze laatste zin zou strijdig kunnen zijn met het door het college reeds eerder uitgesproken voornemen om niet op voorhand te streven naar financiële verevening*

binnen de clusters of tussen de clusters. Daarnaast is er over de mogelijkheid van Vliegbasis Soesterberg nog zo weinig informatie beschikbaar dat het niet aangaat daar reeds nu een hypotheek op te leggen.

Het is goed vast te stellen dat de rood-groenbalans de kern van de zaak is van Hart van de Heuvelrug. Het gaat daarom niet aan nu, tijdens deze rit, alvast een claim te leggen op bijvoorbeeld Vliegbasis Soesterberg. Aan het eind van de rit of op welk moment tussentijds dan ook, voor zover het noodzakelijk is, zullen wij een eind- dan wel tussenbalans opmaken en alsdan besluiten op welke wijze er wellicht tekorten verevend dienen te worden.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve deel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik eerst even melden dat wij zeer positief gestemd zijn over het ecoduct. Wij staan dan ook achter de hiervoor gekozen vorm en uitvoering. Toen ik vandaag hiernaartoe kwam, ging ik ervan uit dat wij het hierover nog even zouden hebben in deze Statenvergadering, dat wij elkaar nog even goed in de ogen moesten kijken en dat wij er dan in meerderheid mee akkoord zouden gaan. Echter, na de lezing van gedeputeerde Ekkers meen ik dat wij toch even moeten terugschakelen. Wat de procedure betreft, zijn er misschien wat fouten gemaakt. Dat ligt misschien bij de griffie of bij de gedeputeerde, maar dat zal ongetwijfeld ook wel bij ons liggen. Laten wij stellen: eens en nooit weer. Laten wij hiervan in ieder geval leren en laten wij hierop terugkomen als wij de werkwijze van de commissie gaan evalueren. Daar hoort ook bij hoe wij met elkaar omgaan en hoe serieus de commissie wordt genomen.

Bij de voorgestelde financiering stelt onze fractie dat het hierbij niet alleen om geld gaat, maar ook om groen. Als wij geld tekort komen, willen wij niet zeggen dat het dan maar ten koste moet gaan van het groen. Wij willen wat het groen betreft geen concessies doen.

De heer Ekkers mocht van mij nog één keer iets zeggen over ontwikkelingsplanologie. Hij koppelt dat volgens ons echter aan ontwikkelingseconomie. Wij moeten op dit punt onze klokken eens gelijk

zetten. Het zou goed zijn als wij dat in de volgende vergadering van de commissie REG doen en dat wij dan vanaf dat moment weer verder gaan. Het zou heel goed zijn als het voorstel wordt ingetrokken en vervolgens beter wordt uitgewerkt. Bij de eerstvolgende vergadering van de commissie REG moeten wij daarover praten. Wij willen immers een deugdelijke onderbouwing.

De VOORZITTER: Begrijp ik, mevrouw Doornenbal, dat u een amendement ondersteunt op een voorstel dat u wilt intrekken?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De volgorde zal andersom zijn. Wij zijn het eens met de strekking in het verhaal, dat wij het geld niet bij voorbaat al zouden halen uit de vliegveldbaten. Wij willen echter graag dat het voorstel eerst teruggaat en vervolgens wordt voorzien van een goede en degelijke financiële onderbouwing.

De VOORZITTER: Dus uw ordevoorstel is om het voorliggende voorstel van het college in te trekken?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. Dat wil zeggen: het voorstel aan te houden.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is dan verstrekkender dan het amendement dat is ingediend. Dan komt dit ordevoorstel eerst in stemming. Dan zien wij vanzelf wel of wij aan de behandeling van het amendement toekomen. Ik denk het niet.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou betekenen dat wij in elk geval de steun van de VVD hiervoor hebben.

De VOORZITTER: Het gaat mij erom te markeren wat uw ordevoorstel is, mevrouw Doornenbal, en dat in combinatie met het feit dat u een amendement ondersteunt op het voorstel dat u wilt aanhouden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begin bij het laatste punt: een stuk aanhouden of terugnemen. Volgens mij veroorzaakt dat te veel onzekerheid bij alles en iedereen. Aangezien wij achter de doelstellingen van het project staan,

moeten wij daarmee doorgaan. Als er woensdag over die plannen wordt gesproken met de staatssecretaris, moeten wij met het project kunnen doorgaan. Als er met de gemeente Soest afspraken zijn gemaakt en er een referendum is gehouden, kunnen wij als provincie niet meer terug. Over de manier waarop moeten wij het misschien nog hebben. Maar ik denk dat mevrouw Doornenbal gerustgesteld kan worden: als wij het amendement van de ChristenUnie overnemen en wij nu zeggen dat wij later zullen bekijken waar precies wij het geld vandaan zullen halen, dan is in elk geval die kou uit de lucht.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat het nooit te laat is om eerst de klokjes even gelijk te zetten. Daarom willen wij de boel terug laten nemen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Doornenbal staat op mijn ziel te dansen. Ik heb in mei 2004 al gezegd dat wij eens die integrale discussie moeten voeren. Er zijn zelfs Statenleden die zeggen dat wij daarover nu maar eens moeten ophouden. Dát is nu die integrale discussie. Als de gedeputeerde het over ontwikkelingsplanologie heeft, dan moet hij wel weten waar hij naartoe wil. Als dan de hoofdlijnen en de kaders nog niet zijn vastgesteld of het doel is nog niet helemaal duidelijk, dan is het zwalken en zwabberen en dat noemen wij dan 'een blanco cheque'. Aangezien wij die integrale discussie volgende week gaan voeren, ben ik geneigd te concluderen dat wij die nu nog niet gevoerd hebben. Daarover zijn wij als Staten, volgens mij, het allemaal eens.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als ik het goed begrijp, stelt het CDA iets voor wat de PvdA een jaar geleden al heeft voorgesteld.

De VOORZITTER: Als de heer Swane het goedvindt, meld ik hem dat ik mij bezighoud met de voorstellen in deze vergadering. Het kost al moeite genoeg om het overzicht daarvan te behouden. De heer Reerink vervolgt nu zijn betoog.

De heer REERINK (PvdA): Uit deze woorden blijkt dan ook dat wij het amendement van de ChristenUnie blijven ondersteunen.

De beantwoording door de gedeputeerde voelde

niet helemaal goed. Als je als Staten zorg hebt over de cijfers, de procedures en de inhoudelijke ontwikkelingen, dan wil je bij het college voelen en proeven dat men dat ook aanvoelt en dat men er echt serieus mee om wil gaan. Die duidelijk aanwezig, serieuze aandacht komt niet voldoende over. Niet voor procedures en termijnen noch bij het informeren van de commissie en in de lijnen die wij daarbij trekken. Dat maakt ons zorgelijk. Ik vraag mij af of de provincie dit soort projecten wel aankan. Dan zegt de gedeputeerde dat hij dat ook heeft geconstateerd en dat met anderen moet worden samengewerkt. Daarop sloeg echter niet mijn opmerking. Die betrof het apparaat van de provincie, haar deskundigheid en expertise en misschien zelfs ook de ervaring van de provincie met dat soort ontwikkelingen. Nogmaals: kunnen wij dat als provincie wel aan? Als wij als provincie met anderen samenwerken, moeten wij dat ook zelf kunnen, anders exporteren wij alleen onze ellende. Maar misschien is dat een punt waarop nog eens in het algemeen kan worden ingegaan. Hoe gaan wij in de provincie om met grote projecten; wat kunnen wij aan en wat niet?

Bij de gedeputeerde heb ik evenmin geproefd dat het terugverdienen van de financiën niet mag betekenen dat wij als provincie ongelimiteerd onze gang gaan met het bouwen van woningen, bedrijventerreinen of andere rode of grijze ontwikkelingen. Er zal natuurlijk altijd gebouwd moeten worden en daarover zullen wij deze en volgende week praten. Voor ons zal het echter heel duidelijk moeten zijn dat ecologische zones die wij aanleggen ook moeten kunnen functioneren. Niet alleen bij de Amersfoortseweg, maar in het hele stuk van Lage Vuursche tot aan het Mollenbos. Ik heb geen antwoord gehad op mijn vraag over het principe van het verwerken van dit soort besluitvorming in het streekplan. De gedeputeerde heeft wel gezegd dat hij het met mij eens was. Ik zou dat graag hier van hem horen, dan zijn wij het er allemaal over eens.

Tot slot merk ik op dat hier nog steeds wordt gesproken over 'kosten ecoduct'. De burger denkt dat dit de kosten betreft van het ecoduct zelf, maar het betreft de kosten van de inrichting van het hele gebied. Als wij het hebben over communicatie met de burgers dan hoort die toevoeging erbij.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de VVD steunt het voorstel van het CDA om nog een keer in alle rust over dit agendapunt te praten in de commissie REG en dat het punt daarna hier nog een keer terugkomt.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Kan de heer Van den Burg nog nader toelichten waarom de VVD de behandeling van dit voorstel wil aanhouden? Het is ons ook na de uitleg van mevrouw Doornenbal niet helder geworden wat nu de meerwaarde is van het aanhouden van dit voorstel. De VVD was positief in eerste termijn; dan begrijp ik de behoefte niet om er nog een keer over te praten in de commissie.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Blijkbaar spelen er toch nog wat discussies. Niet eens zozeer over dit geval maar in het algemeen over het onderwerp 'rood-voor-groen'. Het lijkt ons daarom goed om aan de hand daarvan hierop nog eens terug te komen in de commissie.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Maar dat kan toch ook gewoon naar aanleiding daarvan? De heer Reerink vroeg zich daarnet nog af of het wel nodig is om daarom dit voorstel aan te houden, omdat dit alleen maar de onzekerheid bevordert.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap de opmerking van mevrouw Dekker. Daarom heb ik ook gezegd dat wij in alle rust en in alle ernst hierover nog een keer willen spreken met elkaar in de commissie. Deze setting hier is daarvoor in mijn ogen niet het meest geschikt.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij is de Statenvergadering daarvoor wel zeer geschikt.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij willen juist voordat wij als Staten dit geld voteren, even de klokjes gelijk zetten. Soms is het wel eens goed voorafgaand aan het nemen van grote stappen elkaar nog een keer goed in de ogen te kijken om te weten of wij nog wel op de goede weg zitten. Daarom willen wij dit voorstel

even aanhouden. Wij kunnen ook naar de heer Ekkers luisteren, maar de heer Ekkers kan ook ons serieus nemen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Bedoelt de fractie van het CDA daarmee dat wij dan concreet ingaan op de vraag wat die rood-groenbalans moet inhouden? Dat is het discussiepunt bij de bespreking over hoe de verevening zou moeten plaatsvinden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de voorzitter! Het gaat ons niet zozeer om de financiën. Daar maakt onze fractie zich nu niet veel zorgen over. Wij moeten elkaar toch ook goed in de ogen kunnen kijken bij het punt of dit niet ten koste zal gaan van de groenkwaliteit?

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de voorzitter! Hebben wij een dergelijke discussie echter nodig alvorens over dit voorstel een besluit te kunnen nemen?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij vinden van wel.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik mevrouw Doornenbal vragen waarom zij het amendement van de ChristenUnie heeft ondertekend? Daarin staat immers dat die discussie over de rood-groenbalans later in alle rust en bezonkenheid gevoerd zou moeten worden, wat de VVD zo graag wil volgens de heer Van den Burg. Als wij nu de voorfinanciering veilig kunnen stellen, kan het traject voortgang vinden en wij kunnen de inhoudelijke discussie voeren. Tegen de tijd dat wij zicht hebben op alle uitkomsten van de clusters en projecten kunnen wij kiezen hoe wij dat zullen financieren. Zo is dat toch ook door het CDA geconstateerd?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In mijn tweede termijn heb ik gezegd dat wij in eerste instantie het idee hadden dat wij het hierover met elkaar eens waren. Maar nu wij de redevoering van gedeputeerde Ekkers hebben beluisterd, zeggen wij dat wij hierover elkaar eerst nog eens heel goed moeten aankijken. Dat is de reden waarom wij zo reageren.

De VOORZITTER: Mag ik een poging doen om enige orde te scheppen? Als ik u goed begrijp dan

steunt u, mevrouw Doornenbal, het amendement dat door de ChristenUnie is ingediend. Dat klopt toch?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat was in eerste instantie onze bedoeling om dat zo te doen.

De VOORZITTER: Maar daarna hebt u iets gezegd over de mogelijkheid om dit voorstel aan te houden. Hoor ik nu echter u maar ook andere Statenleden zeggen, dat er behoefte is aan een integrale discussie een keer 'op ons gemak' in de commissie?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt.

De VOORZITTER: Is het dan niet mogelijk om op basis van wat de heer Reerink heeft gezegd, hiermee nu door te gaan? Dus het voorstel al dan niet geamendeerd door laten gaan? Dit naast het feit dat u, mevrouw Doornenbal, die discussie in de commissie wilt voeren. Ik denk dat u die twee dingen uit elkaar zou moeten halen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Deze motie is ondertekend voordat wij het antwoord hadden gehoord van de heer Ekkers. Op basis van wat hij in zijn eerste termijn heeft gezegd, hebben wij in de fractie een ander standpunt ingenomen en gesteld dat wij hierover eerst beslist met elkaar in de commissie willen praten, omdat in het antwoord van de heer Ekkers het alleen maar over financiën ging. De gedeputeerde heeft zich daarbij gepresenteerd als ontwikkelingseconoom en niet als ontwikkelingsplanoloog. Dus hebben wij gezegd dat wij daarover nadrukkelijk en uitgebreider willen spreken in de commissie. Dat amendement is wat ons betreft na die beantwoording door de heer Ekkers niet meer aan de orde.

De VOORZITTER: Dat betekent dus ook dat het CDA de steun aan het amendement intrekt. Of zie ik dat verkeerd?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. Dat komt dan toch daarna? Dat is nu toch niet aan de orde? Als het voorstel om het in te trekken niet wordt verworpen, dan komt het amendement aan de orde.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mijn vraag is nog niet door het CDA beantwoord. Ik vraag dus nogmaals wat er zal misgaan volgens het CDA als wij nu de voorfinanciering regelen en later gewoon rustig bekijken hoe wij tot de afwijgingen en besluitvorming kunnen komen. Volgens mij gaat er niets mis met de bedoeling van het CDA. Sterker nog: wij bedoelen hetzelfde.

De VOORZITTER: Goed. Die vraag is gesteld. Ik kom terug bij het ordevoorstel. Ik heb geprobeerd een beetje onderscheid te maken tussen het ordevoorstel, het amendement en het feit dat er behoefte is aan een discussie in de commissie. Ik stel voor dat u daar vrijelijk op reageert. Zoals het reglement van orde voorschrijft, zal ik straks eerst het ordevoorstel van het CDA in stemming brengen.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij in grote lijnen vinden in de woorden van de heer Reerink, die hij zowel in zijn termijn als bij interruptie heeft gesproken. Dit amendement schept helderheid. Wij blijven ons garant stellen voor het tekort dat zal ontstaan. Tegelijkertijd houden wij de mogelijkheden open om de verdere aanpak van Hart van de Heuvelrug, inclusief wat wij zullen doen met de vliegbasis Soesterberg, in de commissie nader te bespreken. Het zal hard nodig zijn daar ook kaders voor te stellen. In die zin hebben wij onze zorg kenbaar gemaakt dat de gedeputeerde onder de titel van ontwikkelingsplanologie misschien al voor de muziek uitloopt wat Soesterberg betreft. Maar misschien is dat toch niet zo. In elk geval moeten wij ons niet eerst rijk rekenen om daarna via kaderstelling in een soort dwangsituatie terecht te komen. Daarom zullen wij nu een besluit moeten nemen. Wij moeten ons garant stellen en tegelijk steunen wij vol overtuiging het amendement van de ChristenUnie.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het is duidelijk dat wij het voorstel niet willen aanhouden. Daar zien wij immers niets in. Evenmin hebben wij behoefte het amendement van de ChristenUnie te steunen, ofschoon wij wel de discussie willen voeren rond het aangaan van verplichtingen, over hoe wij komen tot een afwijging en hoe de rood-groenbalans eruit moet zien en

op basis waarvan wij tot verevening komen binnen de clusters. Ik meen echter dat het besluit dat nu in het voorstel is geformuleerd, die ruimte daarvoor ook biedt. Er staat immers nergens dat er dwingend verevend moet worden. Er staat wel: 'eventueel beschikbaar komende middelen vanuit de clusters en/of andere regionale ontwikkelingen ten gunste komen van de algemene middelen en derhalve voor de ruimte voor investeringen en projecten'. Aan de term 'eventueel beschikbaar' houd ik mij maar even vast. Dat biedt zowel de mogelijkheid dit verlies maar te nemen alsook – die ruimte wil ik niet op voorhand weggeven – de mogelijkheid om toch te verevenen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Wat mij dan verbaast, is dat mevrouw Dekker toch ten zeerste hecht aan de term 'eventueel beschikbaar', maar dat zij kennelijk wel instemt met de zoekrichting om op Soesterberg te gaan bouwen om dit ecoduct te kunnen financieren.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Soesterberg staat als mogelijkheid genoemd. Niet als enige en niet als dwingende mogelijkheid. Het uitgangspunt voor de positieve instelling van D66 is dat wij vinden dat met Hart van de Heuvelrug enige belangrijke doelen bereikt moeten worden. Realiseer nu die doelen. Die bieden volgens mij ook de afwegingskaders in de rood-groenbalans. En als het nodig is die wat explicieter te maken en wat scherper op het netvlies te krijgen, waar zowel de heer Reerink als mevrouw Doornenbal om vragen, dan ben ik het daarmee eens. Voorlopig vind ik echter dat de wijze waarop dit hier is geformuleerd ook nu nog die ruimte biedt. Laten wij in een volgende vergadering het daarover dan nog eens hebben. Ik zeg hier niet dat wij een carte blanche moeten hebben om Soesterberg vol te bouwen. Dat is overtrokken.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Dit is een verrassende discussie. Volgens ons ligt er een heel evenwichtig voorstel, waarbij het college de bereidheid uitspreekt om vanuit de provincie desgewenst extra te investeren in een goede natuurvoorziening. Aan de andere kant echter wordt conform de afspraak tevens de vereveningsbijdrage gehandhaafd, waardoor er een balans ontstaat

tussen inkomsten en uitgaven. Met het amendement wordt de noodzaak van verevening van tafel geveegd, maar aan de andere kant wordt de mogelijkheid van verevening wel opengelaten zij het in veel vagere bewoordingen. Lid 3 van het besluit wordt immers gewoon gehandhaafd. Dat is ook wat mevrouw Dekker heeft gezegd: daardoor blijven wij toch de mogelijkheid houden om extra voorzieningen te treffen die extra inkomsten zullen opleveren. Daarmee wordt het voorstel als geheel er niet beter op. De evenwichtigheid zoals die in het ontwerpbesluit is verwoord, wordt hierdoor eigenlijk enigszins van tafel geveegd. Dat is jammer. De SGP zal daarom het amendement van de ChristenUnie niet steunen. Tevens is mijn fractie niet voor uitstel van de besluitvorming over dit voorstel. Zo'n uitstel zou een heel slecht signaal zijn voor het ambitieuze project Hart van de Heuvelrug. Ik vind dat wij de moed moeten hebben om daarbinnen zagezegd quitte te spelen. Het amendement levert daar geen bijdrage aan.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als er sprake is van wijzigingen, zo heeft de heer Reerink mij in eerste instantie gevraagd, dan dienen die heel duidelijk gemaakt te maken. Het antwoord daarop is dat ik dat absoluut zal doen. Ik vind dat dit de Staten heel duidelijk moet worden gemaakt op het moment waarop er sprake is van veranderingen in een tekst. De Staten moeten niet zelf hoeven zoeken in een tekst van vele pagina's naar eventuele veranderingen. Nee, de Staten moeten erop kunnen vertrouwen dat tekstveranderingen duidelijk en expliciet door het college worden aangegeven. Dat is volgens mij volstrekt helder.

Ik heb horen zeggen dat het college niet alleen bezig is met ontwikkelingsplanologie, maar ook met ontwikkelingseconomie. Ja, natuurlijk. Als u een bestemmingsplan ziet, dan hoort daar toch ook een financiële onderbouwing bij? Ontwikkelingsplanologie is niet meer en niet minder dan het creëren van een win-winsituatie. Bij Hart van de Heuvelrug gaat het erom dat wij groen realiseren, dat wij rood maken om het groen te kunnen betalen en dat in een goede combinatie van die twee. Aan het eind van het traject moet het groen zeer gebaat zijn bij alle ontwikkelingen die wij met elkaar doormaken. Dan hebben wij echter ook rood gerealiseerd om dat groen te kunnen

betalen en bovendien is er toch ook een vraag naar rood. Met andere woorden: wij zullen een situatie creëren die in alle opzichten beter is dan de situatie zoals die nu is. Dat betekent dus dat als wij aan ontwikkelingsplanologie doen, wij ook naar de financiële kant kijken. Het is dan te gemakkelijk om te roepen: ach, wij hebben een tekort bij het ecoduct en dat moet dan maar betaald worden uit de algemene middelen. Nee, zegt het college dan, een uitgangspunt van ontwikkelingsplanologie is juist dat wij proberen te verevenen. Aan het einde van de rit kun je uiteindelijk vaststellen of het totale bedrag niet wat te veel is om verevend te kunnen worden. Dat kan dan gebeuren.

Als wij met de staatssecretaris praten over de ontwikkeling van vliegveld Soesterberg en wij zouden het vliegveld kopen, dan zal dat betaald moeten worden. Dan kunnen wij het groen toch alleen realiseren als wij voldoende rood verwezenlijken om dat groen te kunnen betalen? Op enig moment kunnen wij zeggen dat als wij nog meer doen, wij in een situatie terecht kunnen komen dat het offer dat wij daarmee brengen, zwaarder weegt dan het geld. Nu, dan moeten wij er geld in stoppen. Dat is volstrekt duidelijk. Maar dat doen wij pas aan het einde en niet aan het begin.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde draait de zaken nu een beetje om. Het aardige van zijn verhaal is dat hij aan het einde daarvan benadrukt hoe belangrijk de financiën wel zijn. Onze kritiek is echter dat het ons ook om de inhoud gaat. Daarvoor was die discussie bedoeld. In eerste instantie heeft de gedeputeerde het reeds uitgebreid over de financiën gehad. Hij heeft daarbij zeven argumenten genoemd hoe alles zal gaan en geregeld zal worden. Hij sprak daarbij van een zakelijke aanpak. Maar die is juist niet alleen financieel maar ook inhoudelijk. Daar gaat ons die discussie om.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is volstrekt helder. Wij moeten echter niet proberen om elkaar dingen aan te praten waarover wij het eens zijn. Wij hebben met elkaar de raamovereenkomst Hart van de Heuvelrug vastgesteld. Daarin staat wat de doelen van Hart van de Heuvelrug zijn. Daar staat in dat er zowel groen als rood moet komen. Daar staat ook in dat er verevend gaat worden. Dat betekent

dus tevens dat op het moment waarop er een tekort is, dat wij dan ernaar moeten streven dat door andere opbrengsten te dekken. Maar het woord 'streven' dat in de tekst staat, houdt ook in dat wij niet gehouden zijn het onmogelijke mogelijk te maken. Met andere woorden: als het offer dat wij daarvoor zouden moeten brengen dusdanig groot is dat het college de Staten moet melden dat een dergelijk groot offer wel gebracht kan worden, maar een dermate grote financiële ingreep zal betekenen dat het college dit niet meer verantwoord vindt. Dan hebben de Staten het laatste woord om het wel of niet eens te zijn met een dergelijke afweging. Ik vind wel dat wij als college de opdracht hebben namens de Staten ervoor te zorgen dat er geen tekorten ontstaan en dat wij moeten proberen dat geld terug te verdienen. Niet meer en niet minder. Daar gaat het om.

Wij hebben afgesproken dat wij in de commissie nog eens zullen praten over ontwikkelingsplanologie en over wat wij verder willen bereiken. Daar zullen wij ook de financiën bij moeten betrekken. Maar laat die discussie het voorstel onverlet dat nu aan de orde is? In dit voorstel zegt het college immers dat wij moeten proberen het geld terug te verdienen dat wij als provincie erin steken. Omdat wij nu nog niet weten of dat zal lukken, moeten wij nu geld lenen uit de algemene middelen om te kunnen doorgaan met waarmee wij reeds bezig zijn. Ik denk dat wij dat gewoon kunnen doen en dat wij daarnaast in de commissie daarover een keer de discussie moeten voeren. Ik bespeur dat hierover in de Staten verschillende zienswijzen bestaan en daarover zullen de Staten zich eens moeten uitspreken. De een zegt zo veel mogelijk groen te willen hebben, maar de ander zegt daarnaast ook wel wat rood te willen hebben. Dat lijkt mij een interessante discussie te worden.

De VOORZITTER: Voordat ik naga wat de Staten nu willen met dit voorstel, stel ik als uw voorzitter vast dat volgens mijn waarneming u geen basale woordstrijd levert over de hoofdlijnen van Hart van de Heuvelrug. Die hoofdlijnen krijgen brede steun uit de Staten. In principe zijn de Staten het evenmin oneens over het voorstel dat aan de orde is, maar dat er wel een politiek punt ligt. Dat punt zorgt voor twee dingen: een deel van de Staten wil het voorstel amenderen en de Staten willen

integraal discussiëren over rood – groen. Dat is terecht de interne kant van dit voorstel. De externe kant ervan is natuurlijk dat aanstaande woensdag het overleg met de staatssecretaris zal plaatsvinden. De vraag is nu hoe verstandig de Staten eraan doen om die knip aan te brengen: het voorstel vandaag wel of niet aanvaarden?

Ik heb van de kant van de VVD horen zeggen – als het niet klopt, dan hoor ik dat graag – dat die partij het CDA steunt als het gaat om die integrale discussie. Dat is echter niet hetzelfde als wat het ordevoorstel inhoudt. Het reglement schrijft immers voor dat wij eerst stemmen over het ordevoorstel, dat gaat over de vraag of het voorstel dat nu aan de orde is, zal worden aangehouden of niet. Aan het aanhouden ervan zit de externe werking dat dit geen stevige indruk maakt in Den Haag. Daarnaast is er behoefte aan die integrale discussie in de commissie. Het college heeft daarmee ingestemd. Daarna kan aan de orde worden gesteld of de Staten het voorstel wel of niet geamendeerd willen hebben.

Ik meen u dit overzicht van de stand van zaken met het oog op het overleg van aanstaande woensdag niet te moeten onthouden. De Staten doen zich anders zelf tekort als wij in Den Haag een verkeerde indruk achterlaten.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De kern van de discussie binnen dit voorstel is simpelweg dat ik beluister en begrijp dat de Staten wel weten wat straks het exacte effect zal zijn. Ik zeg het maar even in gewoon Nederlands: dat er niet over een jaar wordt geroepen dat wij die 1000 woningen moeten bouwen vanwege die hoge meerkosten voor dat eoduct. Dat is de kern van de zaak op dit moment. Voor de VVD is het van meer dan groot belang om daarover in alle rust te discussiëren. Wij hebben het eerst gehad over de overschrijding. Vervolgens gaat de hele discussie over wat er in de toekomst zal gebeuren en over de vraag of wij elkaar wel begrijpen inzake ontwikkelingsplanologie. Ik vind dat iets belangrijker dan te overleggen met een staatssecretaris. Dat betekent dat de VVD vasthoudt aan het voorstel dit agendapunt aan te houden. De VVD zou het zeer onverstandig vinden om op dit moment al amendementen in te dienen, zoals het amendement dat nu voorligt. Wij gaan dan al van tevoren vastleggen wat de uitkomst, dan

wel de opbrengst van die nog te voeren discussie moet zijn. Kortom: de VVD vindt dat wij met de behandeling van dit voorstel nu niet moeten doorgaan. Mocht een meerderheid vinden dat wij het stuk wel moeten behandelen, dan zal de VVD in elk geval tegen het amendement stemmen vanwege de reden die ik zojuist heb genoemd.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het komt mij voor dat wij met dit amendement juist beogen vooral geen claims te leggen, opdat de discussie die nog zal plaatsvinden zo goed mogelijk en zo open mogelijk gevoerd kan worden.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, het is juist omgekeerd, zoals de heer Bisschop en mevrouw Dekker al duidelijk hebben gemaakt. De VVD sluit zich daarbij aan.

De VOORZITTER: Wij reageren omdat u, mijnheer Swane, ook in mijn richting reageert vanwege de behoefte aan een integrale discussie in de commissie. Daarover bestaat geen verschil van mening. Dat is de uitdrukkelijke wens van de Staten en dat is uitdrukkelijk toegezegd door het college. Over het voorstel is nog het een en ander te zeggen. Dat kan op de langere termijn natuurlijk nog allerlei effecten hebben. Wat het overleg met de staatssecretaris betreft, zeg ik u nadrukkelijk dat wij aanstaande woensdag bij de staatssecretaris zitten om met hem in detail te praten over zijn bestuurlijke keuzes als het gaat over de overdracht van vliegbasis Soesterberg. Het maakt wel degelijk iets uit als het gaat om de vraag wat de provincie wel en niet doet. De vraag is ook wat de Staten zichzelf aandoen als zij het met elkaar eens zijn over het principe van Hart van de Heuvelrug en als zij het met elkaar ook eens zijn over die hele ecodeuctzaak. De Staten moeten alleen nog met elkaar van gedachten wisselen over de vraag hoe het zit met eventuele vereveningen. Dat is iets wat in dat overleg dat de Staten is toegezegd, uitgebreid aan de orde komt. Maar nogmaals: ik kan niet anders dan uw adviseur zijn. Het maakt echter geen sterke indruk in Den Haag als wij deze tussenpas zetten als het gaat om het intrekken van het voorstel.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat is toch de kern van de zaak? De hele inhoudelijke discussie hier gaat over de vraag wat het

vervolg van dit voorstel is. Als deze discussie daarover gaat, moeten wij nu geen besluiten nemen zonder dat wij de consequenties ervan al van tevoren met elkaar in alle rust hebben besproken. Het is immers niet zomaar iets. Het gaat natuurlijk wel om de toekomst van onze provincie op heel belangrijke punten. Daarover moeten wij niet 'even tussendoor' besluiten, omdat er met de staatssecretaris gesproken moet worden. Nee, de VVD vindt in elk geval dat wij binnen die ontwikkelingsplanologie elkaar inderdaad goed in de ogen moeten kijken, zoals mevrouw Doornenbal heeft opgemerkt, en dat wij die discussie dus eerst moeten voeren. Dan weten wij ook wat de consequenties zullen zijn van het besluit, zoals het college ons dat vandaag voorlegt.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp de opstelling van de heer Swane niet en voor een deel toch wel. Ik ken de heer Swane als een nuchter politicus, die juist ook zou moeten afwegen wat voor een indruk het zal maken in Den Haag als wij hier nu besluiten de zaak voor ons uit te schuiven met ook nog eens de mogelijkheid dat uitstel zal leiden tot afstel. Kennelijk is men er hier dan niet uit, terwijl wij het er wel met ons allen over eens zijn dat dit voorstel op zichzelf een goed voorstel is. We maken ons wel zorgen over de verevening door middel van vliegbasis Soesterberg. Dat wordt dan via het amendement of langs andere wegen opgelost. Wij geven echt een volkomen verkeerd signaal af door de behandeling van het voorstel nu uit te stellen, of men moet dat ecodeuct niet willen of andere plannen hebben. Tot de heer Swane zeg ik dan: schenk klare wijn. Als het echter alleen gaat om de dingen die hij nu heeft gezegd, dan kan hij gewoon instemmen, want er liggen enige heldere toezeggingen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind de omslag van denken van de VVD in deze vergadering opmerkelijk. Of is de heer Swane nu pas wakker geworden, nu wij het hier hebben over een heel belangrijk onderwerp voor de provincie Utrecht? De eerste bijdrage van de VVD was bijzonder positief. We hebben het over hetzelfde onderwerp en wij hebben hier afspraken gemaakt over het voeren van de

discussie. Ik begrijp niet waarom de heer Swane nu opeens zo volhardt in het willen aanhouden van dit voorstel.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben onder meer gewaarschuwd door het ingediende amendement. Men kan de VVD absoluut niet voorhouden dat die geen aandacht heeft voor ontwikkelingsplanologie en dergelijke. Al bij de behandeling van het streekplan kwamen wij met een motie over de richting die wij wilden volgen. Die motie is gelukkig door een meerderheid van de Staten gesteund, zelfs unaniem. Voorts gaat voor de VVD de discussie niet over het econduct. Dat vinden wij een prima ontwikkeling, die wij zonder meer ondersteunen. Voor ons moet de discussie gaan over: wat zullen de gevolgen zijn? Zoals ik in de commissie heb gezegd, ben ik hier al vele malen geconfronteerd met moties van tien jaar geleden die nu ineens uitgevoerd moeten worden. Dan heb ik maar liever vooraf die duidelijkheid en die kunnen wij pas krijgen als wij elkaar in de commissie in de ogen kijken en met het college discussiëren over welke richting het op moet gaan. Dan weten wij ook precies wat wij vandaag moeten besluiten. Anders wordt dat een drama.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik verbaas mij een beetje over de richting die de discussie nu volgt. Onder meer door het advies van u, voorzitter, omdat u daarbij het aanstaande gesprek met de secretaris betreft, terwijl ik meen dat u vooral als technisch voorzitter hier moet zijn. Het valt mij op dat het onderwerp waarover wij het hebben, de overschrijding van € 5.300.000 betreft. Wij praten over de betaling en de consequenties daarvan. Ik kan mij niet voorstellen dat dit het gesprek met de staatssecretaris op die manier zal beïnvloeden. Nu wij aan het begin van dit zo belangrijke onderwerp staan, is het van belang dat wij die kaders goed vaststellen. Waarom is de gedeputeerde ons dan niet tegemoetgekomen in zijn tweede termijn als dat zo belangrijk is?

De VOORZITTER: Ik probeer in beeld te brengen wat de discussie van de Staten is. Ik zeg u dat, mevrouw Raven, omdat u mij daarop aanspreekt. Zo ver reikt de techniek. Door te verwijzen naar het gesprek met de staatssecretaris wijs ik op het feit dat uw provincie die ik mag vertegenwoordigen

aanstaande woensdag een agenda heeft, waarin wij nogal wat verlangen van de staatssecretaris op het totale gebied van Hart van de Heuvelrug. Wat u daarover beslist, is uw zaak. U mag echter van mij meer verwachten dan dat ik in welke volgorde ook iedereen het woord geef.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! De heer Swane zei daarnet dat de VVD is gealarmeerd door het amendement van de ChristenUnie en dat dit een wijziging heeft veroorzaakt in de opvatting van de VVD over dit voorstel. Dan kan de VVD toch altijd nog tegen dat amendement stemmen? Daarna is er gelegenheid om een conclusie te trekken over het hele voorstel.

De VOORZITTER: Ik wijs u er wel op dat een ordevoorstel boven alles gaat. Het gaat om de volgorde.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Daarom wijs ik er ook op dat er geen reden is om het ordevoorstel te steunen; stem dan over het amendement.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het ordevoorstel is iets wat voortvloeit uit het reglement van orde. Ik vroeg mij ineens af waar wij zijn wat de orde van deze vergadering aangaat. Ik zal graag tot stemming overgaan over de zaken waarover gestemd moet worden. Ik dank u, voorzitter, voor uw bijdrage boven het technische deel.

De VOORZITTER: Onder het motto 'jaag uw voorzitter niet op', meld ik dat ik zeer nadrukkelijk heb aangegeven dat ik, alvorens iets in stemming te brengen, helderheid wil hebben waar wij over stemmen en welke achtergronden daarbij een rol spelen.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een korte vraag aan mijn collega's. Wij hebben allemaal gezegd 'wat' wij steunen. Alleen over de vraag hóe wij het gaan realiseren, is er discussie gekomen. Daarvoor is de duidelijke toezegging gekomen dat het 'hoe' in de commissie integraal breed aan de orde kan komen. Dan moeten wij ons echt afvragen welk figuur wij dan vanmiddag slaan als wij het ordevoorstel volgen en de behandeling van dit voorstel doorschuiven.

Wij accorderen allemaal het 'wat' en over het 'hoe' moeten wij met elkaar nog discussiëren. Ik vraag daarom iedereen aan een transparante besluitvorming mee te werken: besluit voor het 'wat', waarop een ieder al ja heeft gezegd, en maak een punt van de ruimte over het 'hoe'.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Voor mij blijft de vraag aan de VVD en het CDA in de lucht hangen, wat er mis kan gaan als wij nu de voorfinanciering op de voorgestelde manier regelen en dat wij later de discussie voeren. Daarop heb ik van beide fracties nog geen antwoord gehad.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het amendement dat er ligt preludeert al op de discussie die er nog moet komen. Toen onze voorzitter in het fractievoorzittersconvent zeer optimistisch zei dat wij om vier uur vanmiddag toch wel klaar zouden zijn, heb ik gezegd dat er niet erg veel op de agenda zou staan, dus dat dit wel niet zou lukken. De VVD vindt op zichzelf het voorstel dat zojuist door de SGP is gedaan wel sympathiek. Dus ont doe het voorstel daarom van alles en ga het niet amenderen. Spreek uitdrukkelijk uit dat over de uitwerking in de commissie REG nader wordt gesproken en besluit dat ook in het voorstel. Dan wordt mogelijk gezichtsverlies bij het gesprek met de staatssecretaris voorkomen. Daarover wil ik echter eerst met mijn fractie spreken en daarvoor verzoek ik u de vergadering voor enkele minuten te schorsen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik constateer slechts dat alleen het ontwerpbesluit preludeert op de komende discussie, niet het amendement.

De VOORZITTER: Hoeveel tijd hebt u nodig, mijnheer Swane, voor uw fractieoverleg?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Vijf minuten.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor de duur van vijf minuten.

Schorsing van 15.47 uur tot 15.52 uur

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Ik geef het woord aan de heer Swane.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De VVD heeft schorsing gevraagd om intern te overleggen en om eventueel met anderen het een en ander te sonderen. Wij stellen voor om het voorstel inzake de garantiestelling voor het ecoduct over te nemen, maar dat te ontdoen van alle uitspraken, zowel die in deze vergadering naar voren zijn gebracht als in het voorstel over financiering en dergelijke en die discussie te voeren in de commissie REG. Dat houdt concreet in dat het ecoduct gewoon door kan gaan. Over de vraag hoe dat in de toekomst gefinancierd moet worden en hoe wij daarmee dan moeten omgaan, kan die open discussie worden gehouden. Dat is ons voorstel.

De VOORZITTER: Is het iedereen duidelijk wat dat betekent? Als dat mondeling kan, is dat wat mij betreft akkoord. Dit voorstel van de VVD gaat minder ver dan het amendement. Ik kijk even naar de heer Van Kranenburg.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dan komen wij niet aan het amendement toe. Het voorstel is dan namelijk ontdaan van alle inhoud. Het gaat dan alleen maar om het besluit.

De VOORZITTER: Het gaat mij even om de volgorde waarin ik de voorstellen aan de orde breng.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het voorstel van de VVD komt mij wat ongebruikelijk en moeizaam voor, zeker gezien het feit dat de gedeputeerde een aantal toezeggingen heeft gedaan onder meer ook jegens de PvdA. Om dat nu allemaal terzijde te schuiven en sec over het voorgestelde te stemmen met een bepaalde duiding daarbij, vind ik wat incorrect. De opmerking van de heer Swane komt mij overigens voor feitelijk alleen tot resultaat te hebben dat de laatste zin van het eerste punt in het besluit komt te vervallen, hetgeen de strekking van het amendement is.

De VOORZITTER: Ik breng nu achtereenvolgens in stemming het ordevoorstel van het CDA, daarna het voorstel van de heer Swane en zonodig daarna het amendement van de ChristenUnie.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij trekken ons ordevoorstel in.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nu wordt het mij echt een beetje te gortig. Ik probeer te begrijpen wat er hier gebeurt. Ik moet u bekennen dat het voorstel van de VVD mij in zijn details en uitwerking te onbekend is om daarover een adequaat besluit te kunnen nemen op deze wijze.

De VOORZITTER: Al dat uw standpunt is, dan verzoek ik de VVD dat even aan het papier toe te vertrouwen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat zullen wij doen. Dat kost vermoedelijk een half uur.

De VOORZITTER: Inmiddels kunnen wij doorgaan met de vergadering.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb er bezwaar tegen dat u gewoon doorgaat met de vergadering, terwijl wij ons voorstel op schrift stellen en wij dus tijdelijk niet aan de vergadering kunnen deelnemen. Ik verzoek u dus de vergadering te schorsen.

De VOORZITTER: Ik wil best de vergadering voor een half uur schorsen, maar dan wil ik overgaan tot stemming. Ik heb de Staten nadrukkelijk gevraagd of zij het mondelinge amendement van de VVD hebben begrepen. Als een van de fracties zegt dat de mondelinge toelichting onvoldoende is, dan denk ik dat ik het reglement van orde volg, zeker in de geest, als ik zeg dat dit voorstel dan op schrift moet komen. Als dat intussen door iemand op schrift kan worden gesteld, dan kunnen wij met het volgende agendapunt verdergaan. Als wij daarmee klaar zijn, gaan wij met dit onderwerp verder.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik stel voor de behandeling van dit punt nu af te ronden. Ik vind dat wij er een beetje een show van maken met alles wat hier over de tafel is gegaan. De fractie van het CDA heeft haar ordevoorstel ingetrokken. Ik stel voor dat u, voorzitter, het amendement en vervolgens het voorstel

De VOORZITTER: Bij interruptie. Uw fractie, mijnheer Van de Groep, zegt dat de mondelinge toelichting op het amendement niet duidelijk is.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! En daarom stellen wij voor de vergadering voort te zetten, omdat de VVD daarvoor een half uur nodig heeft en dat vinden wij niet acceptabel.

De VOORZITTER: Wat wilt u nu? Wilt u dat ik het mondelinge amendement in stemming breng of niet?

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik denk dat wij gewoon op basis van het schriftelijk ingediende amendement en het voorstel zouden moeten stemmen. Mijn punt is mij niet zozeer partijpolitiek ingegeven. Ik volg wat hier gebeurt. Ik zie de besluitvorming in de Staten hier met lede ogen aan.

De VOORZITTER: Dat doe ik al een uur lang.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het frappeert mij dat iedereen het eigenlijk over alles eens is. Wij willen in de toekomst een open discussie kunnen voeren over de verdere invulling van Hart van de Heuvelrug en over de financiering van verschillende onderdelen van het project. Daarover zijn wij het eens. Als het college die open discussie toezegt – het college heeft dat overigens al bij herhaling gedaan – wordt elk ordevoorstel en elk amendement overbodig en kunnen wij gewoon besluiten. Dat is de oproep die ik doe aan alle fracties. Dan zijn de rituele dansen ook afgelopen.

De VOORZITTER: Ik kan niet anders zeggen dan dat ik die oproep een half uur geleden ook al heb gedaan. De Staten zijn het met elkaar eens over de strekking van Hart van de Heuvelrug en de Staten zijn het eens over dit voorstel. Er ligt alleen een politiek punt en er ligt een toezegging om een discussie te hebben in de Staten en het is vervolgens aan de Staten om daarmee om te springen.

Het ingetrokken ordevoorstel zal niet meer in stemming komen. Er ligt één amendement. Ik vraag de fractie van de VVD nu of zij nog behoefte heeft om haar amendement in te dienen of niet. Zo ja, dan zie ik dat amendement graag op schrift staan.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als vanzelfsprekend.

De VOORZITTER: Dan wacht ik de indiening van dat amendement af. Ik stel voor dat wij in afwachting van het verkrijgen van dat amendement de beraadslaging over dit onderwerp schorsen. Ik stel dan het volgende agendapunt aan de orde.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik nog een kleine poging doen? De heer Reerink heeft uiteengezet hoe de exegese van deze besluitvorming zou kunnen zijn. Als ook de VVD en de ChristenUnie daarmee zouden kunnen leven, zouden wij toch nog op dit moment tot besluitvorming kunnen overgaan.

De VOORZITTER: Met alle respect, laten wij dit nu niet langer rekken. Ik heb de VVD nadrukkelijk gevraagd een amendement op schrift in te dienen. Dat wachten wij af en intussen gaan wij verder met de agenda.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is goed als er een breed draagvlak is om het zo te doen. Als er een breed draagvlak voor is, wordt het voorstel integraal overgenomen met de toezegging van het college. Dan is dat voor ons ook prima. Wij hadden echter begrepen dat juist daarover heel grote problemen waren. Als dat voorstel dus integraal wordt overgenomen met de toezegging dat de discussie wordt gehouden, dan vinden wij dat prima.

De VOORZITTER: Ik doe nog één poging, dan schors ik de vergadering en roep ik de fractievoorzitters bijeen. Dient de VVD een amendement in of niet?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Na het gevoelen van de Staten te hebben gehoord, zullen wij dat beslissen.

De VOORZITTER: Wat bedoelt u met 'het gevoelen van de Staten te hebben gehoord'?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Er komt wederom een nieuw voorstel, zoals u van de heer Reerink hebt gehoord. Daarin wordt dus afstand genomen van amendementen en noem maar op.

De VOORZITTER: Er is geen ordevoorstel gedaan door de heer Reerink. De heer Reerink heeft wel een oproep gedaan aan de Staten om slagvaardig te

besluiten. Dat is alles.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou graag willen weten of daarvoor een meerderheid te vinden is. Dan is het misschien wel handig om die oproep te volgen. Als dat niet zo is, zal er dus een amendement ingediend moeten worden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik proefde in de schorsing dat als het college nog eens hardop zegt dat die integrale discussie met de Staten open wordt aangegaan, ook over de financiering die nu nog openligt naar aanleiding van de hogere kosten voor het ecoduct, dat alle fracties dan akkoord kunnen gaan. Dan kunnen wij het voorstel aannemen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! In het geval van zo'n duidelijke toezegging trek ik mijn amendement in.

De VOORZITTER: Ik kijk nu even naar de heer Ekkers.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een- en andermaal zowel deze keer als in de afgelopen maanden duidelijk gemaakt dat wij met elkaar een brede discussie zullen aangaan over Hart van de Heuvelrug. Daar hoort natuurlijk ook het onderwerp financiën bij. Dat betekent dat de integrale discussie daar nog aan de orde zal komen.

De VOORZITTER: De gevraagde toezegging van de gedeputeerde is thans gedaan. Ik schors de vergadering. Ik verzoek de fractievoorzitters in A3 bijeen te komen.

Schorsing van 16.03 uur tot 16.15 uur.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Aan de orde is de besluitvorming rond agendapunt 9. Ik heb de fractievoorzitters gehoord en ik stel u voor besluit 1 als volgt te wijzigen: 'dat de provincie vanuit haar rol als wegbeheerster voor de N237 enzovoort, enzovoort', tot en met 'hogere kosten voor het realiseren van het ecoduct over de N237 ter hoogte van kilometerpaal 86.4'. Punt. Mag ik daarover uw standpunten horen?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat geldt alleen voor punt 1, neem ik aan. Blijven de punten 2 en 3 wel overeind?

De VOORZITTER: Nee, het stopt bij punt 1. Dát voorstel is aan de orde.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het aangepaste voorstel, met de aantekening dat de fractie van D66 geacht wordt te hebben getegengestemd.

Initiatiefvoorstel tot het instellen van een ad-hoc-commissie op grond van artikel 45 van het Reglement van Orde van de provincie Utrecht 2003.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Eind augustus werden de woningbouwcijfers, zoals elk kwartaal, bekendgemaakt. Daaruit bleek dat in heel Nederland 11% meer woningen gereed waren gekomen in het eerste halfjaar van 2005 ten opzichte van diezelfde periode in 2004. De stijging in de provincie Utrecht was 1%. Die lage nieuwbouwproductie in de provincie is geen incident. Wij hebben een paar maanden geleden een overzicht gekregen van het vorige streekplan. Daaruit bleek dat het aantal niet-gebouwde woningen in het vorige streekplan in die tienjarige periode 25.000 was. Gegeven dit cijfer en andere cijfers over de stagnatie in de woningbouw in onze provincie, is in de commissie REG het initiatief genomen een ad-hoccommissie in het leven te roepen die zich met deze ontwikkeling uitdrukkelijk zal gaan bezighouden. In de afgelopen weken hebben de woordvoerders op dat vlak met elkaar overleg gehad. Dat heeft geleid tot het stuk dat tijdens de vergadering aan de Statenleden is uitgereikt. Wij stellen de Staten voor een ad-hoccommissie te benoemen die de volgende opdracht krijgt. Ik vat samen:

1. De oorzaken te achterhalen van het voortdurend achterblijven van de woningbouw in de provincie Utrecht.
2. Vooral na te gaan wat de specifieke Utrechtse elementen in deze stagnatie zijn.
3. Richting aan te geven en concrete maatregelen voor te stellen en deze voor te leggen aan de Staten, en alle overige aanbevelingen te doen die noodzakelijk zijn om verbetering in deze situatie te brengen.

Wij hebben vanochtend met de commissie in spe bij elkaar gezeten en wij hebben een afspraak gemaakt om, indien de Staten hiermee akkoord gaan, binnen nu en vier weken een poging te doen om een projectplan opgeleverd te krijgen aan de commissie REG. Wij hebben ook uitgesproken dat wij denken dat de tijdelijke duur van deze commissie ongeveer zes tot acht maanden zal zijn. Dat betekent dat wij in het voorjaar naar u toe komen met een notitie/rapportage met aanbevelingen.

De VOORZITTER: Wie van de leden verlangt hierover het woord? Niemand, zo zie ik. Ook niemand van de zijde van GS? Mag ik dan het voorstel in stemming brengen?

Ik concludeer uit het feit dat de heer Bos namens de Staten heeft gesproken dat de Staten zich kunnen vinden in dit voorstel.

Ik neem aan dat er nog een naam van iemand van de VVD op het stuk moet prijken. Die komt later, hoor ik.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het initiatiefvoorstel.

- Sluiting

De VOORZITTER: Wij zijn aan het einde van deze vergadering gekomen. Ik meld u nog dat de commissie BEM aansluitend zal vergaderen. Ik sluit de vergadering.

(Einde van de vergadering om 16.22 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 10 oktober 2005.

De voorzitter,

De griffier,